

ВНУТРІШНІ ЕКОНОМІЧНІ СУБ'ЄКТИ ЯК ОСНОВНЕ ДЖЕРЕЛО ІНВЕСТИЦІЙНИХ РЕСУРСІВ ДЕРЖАВИ

Лащик І.І., Віблій П.І., Гурин К.М.

Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів

Для України, яка поставила перед собою завдання економічного підйому, важливу роль відіграє питання залучення інвестицій. Держава має змогу отримати додаткові ресурси двома шляхами: іноземні інвестиції, або внутрішні.

Наразі уряд проводить активну політику залучення іноземних інвестицій. За останні п'ять років Україна просунулась вгору на 41 позицію і у 2019 році посіла 71 місце серед 190 країн у рейтингу Doing Business, який укладає Світовий банк. Це на п'ять позицій вище, ніж минулого року. Незважаючи на це, динаміка прямих інвестицій в Україну має чітку тенденцію до спаду.

Така ситуація пояснюється рядом несприятливих чинників, які заважають покращенню інвестиційної привабливості країни. До них відносяться: високий рівень корупції, недостатньо прозоре законодавство, недовіра до судової влади, нестабільність національної валюти, складне податкове адміністрування, пожвавлення трудової міграції з країни, монополізація ринків та військовий конфлікт з Росією.

Відповідно до статистичних показників, левову частину капітальних інвестиційних ресурсів України (69% у 2017 році) становлять власні кошти підприємств та організацій, які можуть вкласти їх у свій розвиток (витрати на капітальне будівництво, придбання основних засобів, придбання чи виготовлення інших необоротних матеріальних активів, придбання чи виготовлення нематеріальних активів) – політика зростання. Крім того підприємства можуть інвестувати вільні кошти у придбання акцій, облігацій, депозитних сертифікатів з метою отримання доходів у вигляді процентів, дивідендів – політика доходів.

Сукупні заощадження для економіки країни є джерелом інвестування її розвитку та впливають на темпи цього розвитку. Країни, що найбільш динамічно розвиваються, мають, як правило, високу норму заощаджень. Проте не всі заощадження мають позитивний вплив на економіку. Умовно заощадження домогосподарств поділяють на: організовані, до яких входять кошти населення розміщені на рахунках в комерційних банках, вкладені в акції, облігації та інші фінансові інструменти; неорганізовані – заощадження у вигляді готівки на руках у населення. [1]

Отже, у формі домогосподарств та підприємств держава втрачає значний та дуже необхідний інвестиційний ресурс з високим потенціалом розвитку, адже кожне підприємство, організація чи громадянин окремо зацікавлені у підвищенні свого рівня добробуту, а держава, як єдиний керуючий механізм, повинна надавати для цього можливості і таким чином стимулювати загальний розвиток.

Література:

1. Циток Р. П. Заощадження домогосподарств як незалучений інвестиційний ресурс / Р.П. Циток. // Економічна наука. – 2018. – №12. – С. 74–80.